

Åndelig kommunion: En bønn som spredte seg over hele verden

En artikkel om den «tilfeldige» oppdagelsen av opprinnelsen til den «åndelige kommunion» som den hellige Josemaría har spredt til mange tusen mennesker rundt om i verden.

24.01.2019

Jeg visste at det var fra pater Manuel Laborda, en av hans lærere, at grunnleggeren av Opus Dei lærte om den «åndelige kommunion» [1] som

har styrket den eukaristiske fromhet hos mange mennesker rundt om i verden. Pater Laborda var lærer ved skolen i Barbastro som den hellige Josemaría gikk på som barn. Men hva er selve opprinnelsen til denne perlen av eukaristisk fromhet? Var det en bønn som piaristbrødrene som driver skolen i Barbastro ba, eller var det pater Laborda som ba den? Til tross for at jeg ikke lette etter kilden til denne bønnen, så fant jeg den rent tilfeldig, og oppdagelsen viste seg virkelig å være styrt av Forsynet.

Side 308 i en gammel katekisme

Mens jeg forsket for å publisere en artikkel om Vår Frue i *Scripta de Maria*, tidsskriftet til Det mariologiske institutt i Torreciudad, ble jeg påminnet om en katekisme som jeg hadde lest i min hjembys menighet som forberedelse til førstekommunion: den berømte

Fader Ramos katekisme som den ble kalt. Jeg tenkte at det kunne være den samme katekisme som den hellige Josemaría også studerte og leste i som ung i Barbastro.

Jeg kontaktet Navarra-biblioteket og ba om å få en kopi av katekismen. Etter en stund fikk jeg en digital kopi, som på grunn av originalens dårlige kvalitet krevde en del anstrengelse å lese.

Jeg kontaktet også piaristbrødrenes skole i Alcañiz, der katekismens forfatter hadde vært rektor. Der foreslo de at jeg skulle kontakte piaristskolen i Zaragoza, der jeg fikk en kopi av den såkalte store katekismen: *Forklaring av den kristne lære. Ifølge metoden som brukes av prestene på piarist skolene. Presentert i form av en dialog mellom mester og disippel. Av pater Cayetano de San Juan Bautista. Prest ved piarist skolene.* Katekismen ble trykt i

Pamplona i år 1800 og består av 357 sider. Jeg begynte å lese den litt etter litt, og stor var min overraskelse da jeg på side 308 kom over følgende bønn, der forfatteren ønsker å styrke leserens iver etter å motta vår Herre i den hellige kommunion: *Jeg ønsker å motta deg, min Herre og Gud, med samme renhet, ydmykhet og kjærlighet som din aller helligste Mor mottok deg med, og med helgenenes glød og ånd.*

Det virker som denne bønnen kommer fra denne katekismen, men med noen små forandringer gjort enten av den hellige Josemaría eller av pater Laborda. Det var uansett en del av piaristbrødrenes fromhetsarv, som ble ført videre av den hellige Josemaría. Noe annet som det ville være interessant å klargjøre var om denne bønnen opprinnelig kom fra pater Cayetano de San Juan Bautista, eller om han hadde den fra en tidligere forfatter.

Klare ideer fra katekismen

Jeg skrev til Opus Deis prelat og informerte ham om min oppdagelse. Jeg regnet med at han ville sette pris på å få den fullstendige teksten fra katekismen, som jeg hadde gjenskapt nøyaktig på min datamaskin, så jeg sendte den til ham. Jeg husker at grunnleggeren av Opus Dei, i tider da det var forvirring i Kirkens liv, anbefalte at vi hadde tilgang til sikre kilder, til de gamle katekismene som var fulle av sunn lære og fromhet.

Han fortalte en gang en stor gruppe foreldre på en sammenkomst: *Guds Kirke og Guds prester har i 20 århundrer forkynt det samme. For som jeg ofte liker å si, religion har ikke blitt til ved håndsopprekning eller stemmegivning av oss mennesker. Skaff dere de gamle katekismene! Mine døtre, mine sønner: de er fantastiske skatter! Kast dem ikke bort! Les dem! Les dem nøye*

slik at dere kan bevare deres barns tro.

Nå har vi også et annet stort verktøy slik at vi kan gå dypere inn i troen og gjøre den kjent: *Den katolske kirkes katekisme* og dens *Kompendium*, som er uttrykk for Kirkens evige tro.

Uten noen spesiell anstrengelse fra min side, har Forsynet ledet meg til denne glade oppdagelse, og den hellige Josemaría har nok også hatt noe med dette å gjøre!

Fader Jesús Sancho er prest i bispedømmet Teruel i Spania og har en doktorgrad i teologi. Han har undervist i gresk og dogmatisk teologi ved seminaret i Teruel og sakramentsteologi ved Universitetet i Navarra.

[1]

Eukaristien fremstår derfor som høydepunktet av alle sakramentene ved å fullkommengjøre vår kommunion med Gud Fader gjennom likedanning med hans enbårne Sønn ved Den hellige ånds virke. Med troens skjelneevne satte en fremragende forfatter fra den bysantinske tradisjon ord på følgende sannhet: i eukaristien «til forskjell fra alle andre ting, er kommunionens mysterium så fullkomment at det bringer oss til alle gode tings høyder: her er det endelige mål for alle menneskelige lengsler, for her møter vi Gud og Gud knytter seg til oss i den mest fullkomne forening» (Nicholas Cabasilas, *Life in Christ*, IV, 10: SCH 355, 270). Nettopp av denne grunn er det bra å dyrke frem en vedvarende lengsel etter eukaristiens sakrament i våre hjerter. Dette var opprinnelsen til å praktisere «åndelige

kommunion», som lykkeligvis har vært etablert i Kirken i mange hundre år, og har blitt anbefalt av helgener som var mestre i det åndelige liv. Den hellige Teresa av Jesu skrev: «Når du ikke mottar kommunion og ikke er til stede i messen, kan du gjøre en åndelig kommunion, som er en meget velgjørende handling, ved denne vil Guds kjærlighet sterkt prege deg» (*Camino de Perfección*, kap. 35). (*Ecclesia de Eucharistia*, nr 34)

Maria, som tilbrakte hele livet ved Kristi side, ikke bare på Golgata, gjorde *Eukaristiens offerdimensjon* til sin egen. Da hun brakte Jesusbarnet til templet i Jerusalem for å «fremstille ham for Herren» (Lk 2,22) hørte hun den gamle Simeon si at dette barnet ville bli et «motsigelsens tegn», og at et sverd også ville gjennomføre hennes eget hjerte (Lk 2, 34-35). Hennes Sønns tragiske korsfestelse ble på denne måten

forutsagt, og på en måte ble Marias *Stabat Mater* ved korsets fot forutant. I Marias daglige forberedelse mot Golgata ble opplevde hun en slags «antesipert eukaristi» - man kan si en «åndelig kommunion» - av lengsel og av offer, som skulle nå sitt høydepunkt i hennes enhet med Sønnen i hans lidelse, og deretter komme til uttrykk etter påske da hun deltok med apostlene i den eukaristien som ble feiret som et «minne» om denne lidelsen. (*Ecclesia de Eucharistia*, nr 56)

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
andelig-kommunion-en-bonn-som-
spredte-seg-over-hele-verden/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/andelig-kommunion-en-bonn-som-spredte-seg-over-hele-verden/)
(08.08.2025)